

[Leif Hermann]

myndigheder fremskynder disse undersøgelser af problemernes omfang og over for offentligheden tilkendegiver, hvilke foranstaltninger der kan bringes i anvendelse over for de mulige forureningsrisici fra de omhandlede depoter.

Svar (19/3 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Ved amtskommunernes og Frederiksberg og Københavns kommunes indsendelse af foreløbige oversigter i december 1983 blev miljøstyrelsen opmærksom på, at en række gasværksgrunde ikke var medtaget i disse.

Miljøstyrelsen sendte derfor i april 1984 en skrivelse ud til samtlige kommuner, som ikke havde indberettet gasværksgrunde til amtskommunerne. I skrivelserne anmodede miljøstyrelsen kommunerne om at bringe orden i dette forhold og anmodede endvidere kommunerne om at oplyse, hvor eventuelt gasværksaffald var blevet deponeret.

Disse forhold nåede ikke at blive reguleret ved indsendelse af oversigterne i maj 1984. Miljøstyrelsen har ved skrivelse af 21. februar 1985 til samtlige amtskommuner indskærpet, at samtlige gasværksgrunde og deponeringspladser for gasværksaffald bliver medtaget i majoversigterne i 1985.

I disse oversigter indgår de nævnte pladser i den prioritering af indsatsen i oprydningen af kemikalieaffaldsdepoter, som amtskommunerne i henhold til loven om kemikalieaffaldsdepoter foretager.

Med hensyn til risikoen for udsivning af fenol og cyanid fra disse pladser henvises til ministerens svar på spørgsmål nr. 34 stillet af folketingets miljø- og planlægningsudvalg (alm.del. – bilag 54).«

Jeg kan henholde mig til dette og vil således ikke tage yderligere initiativer med hensyn til gasværksgrunde og eventuelle deponeringspladser for gasværksaffald.

Spm. nr. S 850

Til *industriministeren* (8/3 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med lov om betalingskort, at visse benzinselskaber tilbyder medarbejdere i en

virksomhed særlig rabat og herefter udsteder betalingskort som det mest praktiske?»

Begrundelse

Det fremgår af dagbladet Aktuelt den 7. marts 1985, at visse benzinselskaber diskriminerer kontantkunder.

Hvis man er ansat i et stort selskab – for eksempel Superfos eller Centralforeningen for danske Assurandører – får man tilbudt særabat ved køb af benzin, dieselolie og gas, hvorefter det er, som det siges, »mest praktisk« at betale med et betalingskort. Der er ikke tale om en mængderabat, men alene om en rabat for kortindehavere. Det var en klar holdning hos partierne bag lov om betalingskort – hvilket også fremgår af lovteksten – at kontantkunder ikke må diskrimineres i forhold til kortindehavere.

Svar (19/3 85):

Industriministeren (Stetter):

Jeg har forelagt spørgsmålet for forbrugerombudsmanden, som har oplyst følgende:

»I den anledning kan jeg oplyse, at jeg med baggrund i en henvendelse fra Oliebranchens Fællesrepræsentation den 3. januar 1985 havde en orienterende drøftelse med repræsentanter for fællesrepræsentationen vedrørende en række spørgsmål i forbindelse med lov om betalingskort m.v., herunder spørgsmålet, om det er foreneligt med loven, at der ydes rabat til nærmere angivne grupper i forbindelse med køb af olieprodukter.

Jeg udtalte under mødet, at såfremt rabatten alene kan opnås ved køb, hvorved der anvendes betalingskort, og ikke ved kontantkøb, vil rabatten efter min opfattelse være i strid med lovens § 17, der forbyder ydelse af rabat, eller hvad der må sidestilles hermed, ved erhvervelse af varer eller tjenesteydelser ved brug af betalingskort, medmindre samme fordel ydes ved kontant erlæggelse.

Den omstændighed, at en køber ud over at anvende betalingskort ved købet tillige skal tilhøre en særlig rabatberettiget gruppe, medfører således efter min opfattelse ingen ændring i forhold til det i § 17 fastsatte princip.

På baggrund af drøftelserne på mødet har en række olieselskaber efterfølgende forelagt forskellige muligheder for ydelse af rabat til